

Družina Klančar srečna v YTONG hiši Neža

Družini Klančar iz Žirovnice pri Jesenicah v življenju ni bilo poslano z rožicami. Vendar se jim to ne pozna na obrazih. Zakonca Nedeljka in Robert sta namreč nasmejana in dobrodušna sogovornika. Njun 20-letni sin Aleksander je zaradi prezgodnjega rojstva utrpel poškodbe možganov, vendar se njegovi starši nikakor niso sprijaznili, da bi sina že kot dojenčka oddali v zavod, češ da se ne bo nikoli premikal in nikoli spregovoril.

Ytong varčno tipsko hišo Neža bo družina Klančar obložila s toplotnoizolacijskimi ploščami Ytong Multipor in tako njeno izolativnost še izboljšala in jo umestila v razred nizkoenergijskih hiš.

»Spregovoril je,« pravi Nedeljka, »in je tudi sicer zelo bister fant. Obiskuje srednjo ekonomsko šolo na Jesenicah. Čeprav je gibalno prizadet, ob opori tudi zakoraka, zato se z njim udeležujemo vsega, kar mu utegne pomagati.«

S sinom na vozičku je družina do avgusta lani živela v osmem nadstropju stolpnice na Jesenicah. Želeli so iti na svoje in zgraditi hišo, ki bo nekoč ostala sinu in mu omogočala več prostora za gibanje, telovadbo, bila varna pred požarom in potresom, pa obenem še varčna. In so jo našli. Ytongovo tipsko hišo Neža.

»Mnogi so nama odsvetovali gradnjo z ytongom,« pripovedujeta Nedeljka in Robert, »vendar sva bila midva odločena in prepričana, da sva izbrala najboljši material in danes nama ni žal.«

Hiša je zgrajena iz blokov debeline 40 centimetrov, tako kot predvideva projekt. Že brez dodatne toplotne izolacije zadošča kriterijem varčne hiše. Klančarjevi se ogrevajo s toplotno črpalko (zrak-voda) in so za obdobje šest mesecev za elektriko porabili 750 evrov. To se jim zdi izjemno ugodno, glede na to, da so tudi sicer elektriko veliko uporabljali, tako v gospodinjstvu kot za dela, saj hiša še ni povsem gotova.

Klančarjevi so pač odločni ljudje in se ne ozirajo na mnenja drugih. To jih je izučilo življenje. Če bi poslušali druge, bi

Zakonca Robert in Nedeljka Klančar iz Žirovnice pri Jesenicah sta odločna človeka, ki sledita svojim sanjam in vrednotam. Kot sta se ob prezgodnjem rojstvu sina odločila, da ga po najboljših močeh vključita v družbo in normalno življenje, sta se dvajset let pozneje odločila tudi za neklasični način gradnje, ki so jima jo mnogi odsvetovali. Izbrala sta Ytong in ni jima žal, pravita.

njun sin danes ne delil z njima veselja ob vselitvi. Tako pa ga, pravita, pripeljeta iz šole z vozičkom, pred vhodom v hišo pa ob njuni podpori vstane in sam zakoraka v stanovanje. Vsakega napredka se vsi razveselijo. Tudi v hiši so izjemno srečni.

»Spomnim se,« pripoveduje Robert, »kako smo iz dnevne sobe, od koder je čudovit razgled na Triglav, zrlili na zasneženo pokrajino, sin pa je rekel, da prvič vidi zasnežene strehe. V strnjem blokovskem naselju je bil za marsikaj prikraščen.«

Tudi Nedeljka je navdušena. »V tej hiši nam je vse všeč,« pove. »Odgovarja nam razporeditev prostorov. V pritličju ima sin poleg kuhinje, jedilnice in dnevne sobe svojo sobo, prostor za telovadbo in kopalnico. Tudi stopnice niso več ovira, zdaj ko se lahko nanje namesti vzpenjevalec.«

Vsi so navdušeni tudi nad temperaturnim ozračjem v prostorih. »Čeprav imamo veliko oken, ni bilo pozimi nobenih hladnih mest,« pravi Robert. »Temperature niso nikoli padle pod 23 stopinj Celzija. Zdaj k nam prihajajo ljudje in nas sprašujejo, kako se počutimo v hiši, kako smo zadovoljni z materialom ... Zelo smo zadovoljni, jim povem. Ko smo gradili, še ni bilo na voljo blokov debeline 50 centimetrov, ki bi jih danes izbral in ne bi dodajal toplotne izolacije. Namravamo pa danes varčno hišo obleči še s toplotnimi ploščami Ytong Multipor v debelini 10 centimetrov in jo po projektu izboljšati v nizkoenergijsko.«

V hiši z razgledom na Triglav si je družina Klančar uredila domačno vzdušje s kaminom. »Vendar ga nismo veliko uporabljali, saj smo imeli skozi vso zimo v hiši toplo. Prižgali smo ga samo za praznike,« pripovedujeta Nedeljka in Robert, »da smo se naužili pogleda na plapolajoči ogenj.«

Ytong gradnja je Klančarjeve navdušila tudi zaradi hitre izvedbe. »Sami ob službi in skrbi za sina nismo imeli časa graditi,« pravi Robert. »Sem bil pa še sam začuden, ko so izvajalci tako hitro zastavili, da sem se jim lahko samo umikal. Z izkopom smo začeli 12. junija 2009, 23. avgusta 2010 smo v hiši prvič prespali, potem smo pa kar ostali tu tako nam je bilo všeč,« se zasmejeta Klančarjeva.